

som Regeringen og Landstinget bestandig have haft, at Kompensationen bør tilvebringes paa selve Toldloven. Det er altsaa i Princippet Landstingets Stilling endnu, og der siges, at det ogsaa har været Regeringens Stilling, at Kompensation skal tilvebringes paa selve Toldloven. Men saa siges der endvidere for at komme Folketinget i Møde, at da Regeringen har sluttet sig til Folketingets Forlangende om Kompensation uden for Toldloven, finder Flertallet at maatte bøje sig herfor, uden at det dog vil erkende Rigtigheden heraf. Hvis man nu gaar bort fra den Opfattelse, Folketinget tidligere har haft, at man skal finde Kompensation uden for Toldloven, og nu vil finde den inden for Toldloven, er det i Virkeligheden at forlade Folketingets gamle Standpunkt i Toldsager paa dette Punkt og i Princippet at gaa over til Landstingets Standpunkt. Men om man i Realiteten kan enes med Landstinget, derom tvivler jeg meget, idet jeg tror, at naar man skal til at omlægge inden for selve Toldloven, vil der komme meget forskellige Anskuelse frem. Saa udtaler Landstinget endvidere i Betænkningen, at naar man saaledes har sluttet sig til Regeringen og vil gaa med til Kompensation uden for Toldloven og i Princippet er gaaet over til Folketingets Standpunkt i dette Spørgsmaal, maa man forandre, at der samtidig bliver gennemført en Lov om Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Ved det Toldlovsforslag, som nu foreligger her i Tinget, har Landstinget gjort en ikke saa lille Indrømmelse paa det tidligere Standpunkt, thi efter Landstingets Opgørelse vil dets Toldlov medføre en Indtægtsnedgang paa ca. 2 Millioner Kr. Et enkelt Medlem i Landstinget, som ogsaa var Medlem af Tingets Toldudvalg, nemlig det ærede 4de Medlem for 3dje Kreds (Reedtz-Thott) udtalte endogsaa, at han havde ønsket at gøre flere Indrømmelser paa det nuværende Standpunkt med Hensyn til Beskyttelses-satserne, for at lette Gennemførelsen af en Toldlov i et Fællesudvalg. Og en Ting maa erindres, at en stor Del af Landstingets Ændringsforslag, som egentlig vare stillede til Regeringsforslaget, der jo i det væsentlige var Folketingets Forslag, blev vedtaget med meget ringe Majoritet, kun med nogle faa Stemmers Overtal — jeg husker ikke, om det var 3 eller 4 — saa selv om Landstinget kun er kommet Folketinget et lille Skridt i Møde, er der dog sket noget, som efter min Formening indbyder til Forhandling paa det givne Grundlag. Brændevinsloven blev vedtagen kun

med nogle faa Ændringer fra, hvad Regeringen havde foreslaaet.

Da de to Love kom til Behandling her i Folketinget, blev de efter endt første Behandling henviste til Toldudvalget. Nu foreligger jo Brændevinsloven til Behandling, og der er foreslaaet, at Behandlingen af den skal standses ved en motiveret Dagsorden. Det forekommer mig, at det havde været rigtigere at tage Sagen paa samme Maade, som man har taget den i tidligere Samlinger, nemlig saaledes, at man, som sket er, havde ført Toldloven tilbage til den Skikkelse, den havde, da den sidst gik op til Landstinget, og saa havde ladet Brændevinsskatten ligge i Udvalget. Nu blev der jo af den ærede Ordfører henvist til, hvad der ogsaa er bekendt nok, at Landstinget har standset Behandlingen af de to direkte Skattelove foreløbig, indtil man her i Folketinget havde behandlet Toldloven og Brændevinsloven. Jeg skal ikke dømme om Landstingets Handlinger, men fra mit Standpunkt mener jeg, at Landstinget ikke burde have foretaget dette Skridt. Men naar nu Landstinget efter sin Opfattelse har gjort dette, synes jeg, at man ikke skulde have forladt den slagne Vej og den Vej, som vi have været inde paa de andre Aar, men man skulde have behandlet Toldloven, ladet den gaa op til Landstinget i Folketingets Affattelse og ladet Brændevinsloven ligge i Udvalget. Vi skulde da have faaet at se, om Landstinget vilde standse Behandlingen af Toldloven, fordi man lod Brændevinsloven ligge i Udvalget. Det rigtige Tidspunkt vilde da være kommet til at tage under Overvejelse, om man vilde tage Brændevinsloven frem til Behandling, eller om man vilde lade den ligge i Udvalget og sige: Landstinget maa bære Ansvaret for, at det har standset Behandlingen af de 3 Love.

Det næste Spørgsmaal bliver for mig, om det er forsvarligt at vedtage en Lov om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, naar man kan faa de direkte Skattelove og Toldloven væsentlig saaledes, som de ere vedtagne af Folketinget. Det er i denne Belysning, man skal se Sagen, altsaa ikke i Forhold til den Toldlov, som Landstinget har vedtaget, men i Forhold til den Toldlov, Folketinget har vedtaget. For mig er der to Hensyn, som her gøre sig gældende. Det ene Hensyn er Hensynet over for de direkte Skattelove. Saa længe — og det er ikke saa kort — jeg har deltaget i Politik, har der været gjort gældende fra Højres Side baade i denne Sal, i Landstinget og ude i Befolkningen,